

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených **1/ Sociálnej poisťovne**, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8-10, pobočka Prievidza so sídlom v Prievidzi, Matice slovenskej č. 10 a **2/ O. T. L.**, so sídlom v N., proti povinnej **A. H.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. V. Š., advokátom so sídlom v P., N., o **vymoženie 1 775,48 EUR**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16 Er 1462/2005, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 20. mája 2010 sp.zn. 19 CoE 198/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie povinnej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Prievidza z 9. marca 2010 č.k. 16 Er 1462/2005-117, ktorým bol zamietnutý návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že nie sú dané povinnou tvrdené dôvody zastavenia exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie povinná. Žiadala, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil alebo ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ku ktorému malo dôjsť tým, že nemala možnosť odvolať sa proti rozhodnutiu tvoriacemu exekučný titul (platobnému výmeru), pretože toto rozhodnutie jej nebolo riadne doručené. Namietala aj nesprávne právne posúdenie veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností /§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p./, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z obsahu spisu však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľky o odňatí možnosti konať pred odvolacím súdom, ktoré malo byť spôsobené tým, že v konaní, v ktorom bolo vydané vykonávané rozhodnutie, nemala možnosť sa odvolať, pretože toto rozhodnutie jej nebolo riadne doručené. Odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je z hľadiska prípustnosti a zároveň dôvodnosti podaného dovolania relevantné, len ak

k nemu došlo v konaní, v ktorom bolo vydané dovolaním napadnuté rozhodnutie, t.j. v konaní pred odvolacím súdom, resp. aj v konaní pred súdom prvého stupňa, ak odvolací súd nesprávny postup prvostupňového súdu neodstránil. O takýto prípad sa však v predmetnej veci nejedná. Dovolateľka totiž namietala, že postupom oprávnenej 1/ (ktorá vydala vykonávané rozhodnutie), a teda v konaní vykonávanom oprávnenu 1/ (nie odvolacím súdom), jej bola odňatá možnosť brániť sa pred súdom tým, že jej nebolo riadne doručené vykonávané rozhodnutie. Námietky voči postupu oprávnenej 1/ mala povinná uplatniť v konaní, v ktorom bolo vydané vykonávané rozhodnutie. Pokiaľ v exekučnom konaní v rámci rozhodovania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie prvostupňový i odvolací súd posudzovali správnosť doručenia vykonávaného rozhodnutia a s tým spojenú vykonateľnosť tohto rozhodnutia a teda existenciu exekučného titulu, majú ich právne závery v tomto smere povahu právneho posúdenia veci v otázke, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie (takýmto dôvodom by bola neexistencia vykonateľného rozhodnutia – exekučného titulu). Týmito právnymi závermi sa však dovolací súd, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, nemohol zaoberať. Právne posúdenie veci odvolacím súdom, aj keby bolo nesprávne, nemožno stotožňovať s procesnou vadou konania spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom, preto samo o sebe nezakladá prípustnosť dovolania.

Dovolací súd však považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania zistí nedostatok exekučného titulu, je z úradnej povinnosti povinný exekúciu zastaviť v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Ďalej poznamenáva, že riadne doručenie písomnosti doručovanej do vlastných rúk v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) vyžadovalo vykonanie dvoch pokusov o doručenie, pričom bolo vylúčené, aby oba doručovacie úkony (pokusy o doručenie) boli vykonané v ten istý deň. Na posúdenie správnosti doručenia bolo potrebné presné vyplnenie údajov na doručenke, prípadné ich doplnenie poštou (pri doručovaní poštou). Pri nečitateľnosti alebo neúplnosti týchto údajov (napr. ak z doručenky nie je zrejmé, v ktorý deň bol vykonaný prvý pokus o doručenie a v ktorý deň druhý pokus o doručenie) a neodstránení týchto nedostatkov, by nebolo možné dospieť k záveru o riadnom doručení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie povinnej podľa 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože oprávneným v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. novembra 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová